

anstalte offentlig Opførelse af Musikværker med Tekst, derunder musikalsk-dramatiske Værker. Denne altid uretfærdige Regel stammer fra den Tid, da alle Operatekster var noget rent fabrikmæssigt Værk uden noget som helst selvstændigt Værd. Men i højeste Grad uretfærdigt og i Strid med hele den nyere Udvikling paa Operaens Omraade; hvorefter der stilles langt større Fordringer til Operatekstens æstetiske og dramatiske Værd, vilde det være, om man legaliserede en saadan Hensynsløshed mod Forfatteren for Fremtiden. Den tyske Rets Regel er derfor ogsaa bleven mødt med en indigneret Protest fra de betydeligste Forfatters Side. Det maa her være nok at bemærke, at efter den tyske Rets Princip vilde enhver — selv den tarveligste — Komponist uden Forfatterens Samtykke og uden at yde noget som helst Bederlag, kunne tilegne sig ethvert Digterværk og lade dette opføre (og afstrykke) sammen med Musikken.¹⁾ Mod et saadant Indgreb er Forfatteren allerede efter den gældende Ret beskyttet. Efter det i Forslaget tagne — formentlig eneste naturlige — Udgangspunkt, Parternes Vigeberetrigelse, ere de enkelte Regler i § 7 ganske selvfølge.

Endnu bemærkes, at § 7 paa Grund af Reglen i § 2 b maa omfatte ikke blot musikalsk-dramatiske Værker, men ogsaa andre (større) Musikværker, idet der blot med Hensyn til mindre Sangkompositioner er gjort en Undtagelse i § 14 Littr. c.

Til § 8.

Denne Paragraf, der varer til Lov af 1857 § 16 og § 15, 2det Punktum nævner en Række Tanketilkendegivelser, som i Følge Loven ikke skulle være Genstand for Forfatterret. Reglen er næppe strengt nødvendig og er, da den ikke kan blive udiømtende, ikke ganske ubetænkelig, idet den frister til Mod sætningsslutninger. Da den dog vil affære en Del Tvivl, og da liguende Udtalelser findes i næsten alle fremmede Love, er det anset rigtigst at bibeholde den; og man tør ogsaa gaa ud fra, at Fortolkningen ligesom hidtil rigtig vil opfatte den som en *ex tunc* foretagen Fremhævelse af nogle særlig vigtige Tilfælde, der ikke berettiger til den Slutning, at alle andre Landsfrembringelser ere Genstand for Forfatterret. Ved Valget af de her nævnte

Eksempler er der lagt an paa at angive Bestemmelsens Rækkevidde noget bestemtere og nøjagtigere end i de tilsvarende Bestemmelser i Lov af 29de December 1857.

Kapitel II.

I dette Kapitel jamles alle Reglerne vedrørende Forfatterrettens Overgang til andre, Overdragelse, Arv, Retsfølging, Reglerne om Overdragelse af Forfatterretten (eller enkelte Sider af denne) indeholde ikke principielle Afvigelser fra den gældende Ret. Kun Slutningen af § 10 indeholder en væsentlig Afvigelse fra Reglen i Lov af 29de December 1857 § 18, som nærmere begrundes nedenfor.

Væsentlig nye Regler ere derimod foretaaede i Henseende til Arv af Forfatterretten. Den gældende Ret, Lov 1857 §§ 3 og 19, jfr. Lov af 23de Februar 1866 §§ 1 og 2, opstiller et Kompleks af særlige Arvregler, væsentlig hentede fra den franske Ret.¹⁾ Men disse Regler, der oprindelig ere motiverede ved, at man overhovedet ikke fandt de almindelige franske Arvregler tilfredsstillende og paa et enkelt Punkt vilde forsøge en Reform, navnlig til Fordel for den efterlevende Ægtefælle, have i Frankrig selv ikke vundet lyndelig Bifald og have kun i meget ringe Grad kunnet hævde nogen Indflydelse paa de nyere Lovgivninger, der i det hele anvende de almindelige Arvregler ogsaa paa dette Forhold, jfr. saaledes den tyske Lov § 3, engelske Lov af 1ste Juli 1842 (5. og 6. Vict. C 45 s. 25.) den svenske Lov (1877) § 6, den spanske Lov Art. 6, den belgiske Lov Art. 2, jødiske Lov Art. 1, 2det St., ungariske Lov Art. 3 v. s. v.²⁾ Dette Standpunkt er sikkert det eneste rette. Rent afset fra det i al Almindelighed principstridige i at opstille ganske særlige Arvregler for disse Retligheder, der dog væsentlig maa behandles som Formuerettigheder, maa det erkendes, at vor Rets herhen hørende særlige Regler ingenlunde ere heldigere end de almindelige Arvregler, men tværtimod i forskellige Retninger kunne føre til meget sværende Resultater. Eksempelvis kan nævnes, at naar en Forfatter, der har Børn i sit første Ægteskab, senere gifter sig anden Gang, vil efter den gældende Ret hans an-

¹⁾ Nogle Love tillægge omvendt ved Dramaer med tilhørende Musik Forfatteren udelukkende Naadighed over den samlede Opførelse af Tekst og Musik. Dette er en Arv i modsat Retning.

¹⁾ Jfr. om denne Pointlet: *Traité théorique et pratique de la propriété littéraire et artistique* Nr. 205 ff.

²⁾ Derimod har norsk Ret optaget den gældende danske Rets Regler.